

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4357

гр. София, 31.05.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в закрито заседание на 31.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

като разгледа дело номер **8115** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу АУПДВ № 01-2600/5313#3/05.07.2021 г., издаден от заместник-изпълнителния директор на ДФЗ, с което на жалбоподателя е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 51 048,22 лв., представляваща изплатена субсидия по мярка 214 АЕП от ПРСР 2007-2013 г., направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (В. 1)“ за кампании 2012, 2013, 2014 и 2015 г.

В уточнителна молба е заявено, че се прави искане за спиране на предварителното изпълнение на АУПДВ.

За да се произнесе по искането за спиране на предварителното изпълнение, съдът взе предвид следното:

АУПДВ е издаден на основание чл.165 и чл.166 ДОПК и чл.20а, ал.2 и ал. 6 от Закона за подпомагане на земеделските производители. Съгласно специалната разпоредба на чл. 27, ал. 8 от ЗПЗП, обжалването на издадените от изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" или от оправомощените от него длъжностни лица актове за установяване на публични държавни вземания не спира изпълнението им. Според тази разпоредба жалбата против АУПДВ няма суспензивен ефект и АУПДВ се явява годно изпълнително основание.

Допуснатото предварително изпълнение по силата на закона може да бъде спряно по реда на чл. 166, ал. 4 АПК – по искане на оспорващия и при условията на чл. 166, ал. 2 АПК, когато не е предвидена изрична забрана за съдебен контрол, каквато в случая разпоредбата на чл. 27 ЗПЗП не съдържа.

Предпоставките за спиране на предварително изпълнение на един административен акт от съда са визирани в нормата на чл.166 от АПК, като по силата на чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на

отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2, а именно: при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Когато по силата на изрична законова разпоредба се предвижда предварително, незабавно изпълнение на определена категория административни актове, се презюмира наличието на една, повече или на всички предпоставки по чл. 166, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл.166, ал.2 от АПК, при които спирането на изпълнението е основателно – такива, които по значимост се противопоставят на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона.

От жалбоподателя не са ангажирани никакви доказателства, от които да може да се направи обоснован извод, че са налице предпоставките за спиране на предварителното изпълнение на АУПДВ. В случая не е доказана възможността за настъпване на значителни или трудно поправими вреди, каквото е изискването на чл. 166, ал. 2 АПК. За да се спре предварителното изпълнение на акта, е необходимо жалбоподателят да обоснове вероятното настъпване на конкретни вреди, които по своя размер или характер могат да бъдат определени като значителни ли трудно поправими.

По тези съображения съдът приема, че не са налице предпоставките по чл.166, ал.2 от АПК и искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма] за спиране предварителното изпълнение на АУПДВ № 01-2600/5313#3/05.07.2021 г., издаден от заместник-изпълнителния директор на ДФЗ, с което на жалбоподателя е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 51 048,22 лв., представляваща изплатена субсидия по мярка 214 АЕП от ПРСРС 2007-2013 г., направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (В. 1)“ за кампании 2012, 2013, 2014 и 2015 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: